

бѣденъ народъ такава зрѣлище, щото той прѣзъ цѣли вѣкове ще си спомня за мене съ благодарностъ.

Лицето на Петрония станъ мрачно. Той помисли за опасността, която заплашва Лигия и Виниция, когото обичаше, и всички ония людѣе, учението на които отричаше, но въ невинността на които бѣше увѣренъ. Той помисли сѣщо, че ще се почне една отъ ония кървави оргии, които не можехъ да понесхъ неговитѣ очи на естетикъ. Но прѣди всичко той си каза: „азъ съмъ длъженъ да спася Виниция, който ще полудѣе, ако тая дѣвойка загине“, и това съображение надви на всичкитѣ други, тъй като Петроний добръ разбираше, че ще начне такава опасна игра, която още никога въ живота си не бѣ игралъ.

И той заговори свободно и небръжно, както говорѣше всѣкога, когато критикуваше или усмиваше неестетическитѣ намѣрения на цезаря и на приближенитѣ му:

— И така вие намѣрихте жертвата! Добръ! Можете да я извадите на арената, или да я облѣчете въ „скърбната туника“! И това е добръ! Но послушайте ме: вие имате власти, имате преторианци, имате сили, бѣдѣте, прочее, искренни понѣ тогава, когато никой ви не слуша. Лѣжете народа, но не лѣжете себе-си. Прѣдайте [на народа християнитѣ, осѣдѣте ги на каквито щете мѣки, но имайте смѣлость да си кажете, че не тѣ сѣ изгорили Римъ! Фи! Вие ме наричате *arbiter elegantiarum*, а за това ще ви кажъ, че не можъ да понесъ плоскитѣ комедии. Фи! Ахъ, какъ всичко това ми напомня баракитѣ при *porta Asinaria*, дѣто актьоритѣ, за удоволствие на уличнитѣ зрители, прѣдставляватъ боговетѣ и цезаритѣ, а слѣдъ прѣдставлението пиятъ кисело вино съ лукъ. Бѣдѣте въ дѣйствителностъ богове и цезари, защото, казвамъ ви, това можете да си позволите. А колкото за тебе, цезарю, то ти ни заплашвашъ съ сѣда на бѣдѣщитѣ вѣкове, но, помисли, какво ще кажътъ тѣ за тебе. Кѣлнѣ се въ божествената Клио! Неронъ — властителятъ на свѣта, Неронъ — богътъ, е изгорилъ Римъ, защото е билъ толкова всесиленъ на земята, както Зевсъ на Олимпъ. Неронъ — поетътъ тъй е обичалъ поезията, щото ѝ е принелъ въ жертва родината си. Отъ създанието на свѣта никой не е направилъ нищо подобно. Заклинамъ те въ името на деветътѣхъ Либетриди, не отричай се отъ такава слава, защото пѣснитѣ ще гърмѣтъ за тебе до свършъка на свѣта. Какво ще бѣде въ сравнение съ тебе Приамъ? Агамемнонъ? Ахилъ? самитѣ богове? Изгарянето на Римъ е дѣло не само добро, но и велико! А, освѣнъ това, азъ ти казвамъ, че народътъ нѣма да вдигне рѣка на тебе! Това не е истина! Бѣди смѣлъ, пази се отъ постѣпки, недо-